

äda jõe jätta, ning läa oma elust wälja ajada
 Mis annas kolmandamal pääwal oma naistega
 jeda asja rääkima, ning ütles: „Mis pa arwata,
 wa küis, peans ma jeda kuugu kirgu härrale
 rääkima?“ Küis ütles: „Räägi sulle.“ Küis läbi wõ
 mees kurgule, ning rääkis jeda asja kirgu härra
 Kirguhärna kiitas wäga wana mishe pidant.
 Ning ütles: „Ometi ai wõi su laps teie juure jääja
 ning no mitte teie leiba süüa, jst küis asjaga
 jstule tee mitte läbi. Küll ma ihi taha jelle
 uftumust jstada, äht ma löwa ta ihi ning
 oma üles.“ Kirguhärna läns ühe rannama
 peremise juure, kummal omal lapsi esole, ning
 ütles peremisele: „Kuuule Andres, ma tuli
 praegu teilele ühte ningitust tooma. Kas
 lubate wattu wõtta?“ Noh, nenn jeda teeb,
 ütles Andres, ma ihi tohi no mitte nõnda äwista
 midagi ütelda. „See ningitus, mis ma teilele
 too, tuleb armpea taewa Jofa nääst, ütles
 jälle kirguhärna. Noh, kui su asi nõnda on
 siis ihi tohi ma no mitte miigi jstugust sõna
 wattu tõrnuda, ütles Andres. „Mis rääkis kirgu
 härna nia jeda kuugu Andresele, kudas see
 pisune waene laps oli ühe waage jouna mis

unse eide tulind, ning paraus teie tamale
 kape lapseni. „Tah, ma wõta küll su lapse oma
 eluse, ning teie teie no kenaste. Wad wõtsi
 lapsi kenaste armulifell wattu, ning mees ütles
 kirguhärnale: „Kui tüdruk hee laps on ning
 mo sõna kenaste nuusleb, siis ma luba teie
 sõnni kaswata, kui ta ihi omale anab
 leiba teenima, aga kui ta fant laps on, siis
 ma taha teie talwe otja jstata, ning kuwale
 ära jstata.
 Küis on see pisune nahkpa aastane laps juba
 neli aastad Andrese ja küis juures olnd, ning
 naad jstannans teie änam misgi inma
 jst ära. Ta kape wanamad kaswatosid
 teie armu ning hirmu all, ning, kui
 ja su lapse praegu näenjis, siis ei teki ja
 mitte, et see laps no ühe korra kerjatis
 on olnd. Nid ta mõis tab noolis kosta, näis
 kenaste puhkast riidisi ning wõib no teisi
 lapsi õpeta.